

וכסאנו טריט בארץ-ישראל -
חלון הנביאים מתעט!

בפרשה מצויות
להיות קדושים
וללכת בדרכי השם

בס"ד

בפתחו הלל מתוך אמונה לפרשת "שמיני" / מוריה שטרן

בפרשה שלנו מוזכר עניין אכילת כשר – איזה בהמות, חיות, דגים, ורמשים מותר לאכול ואיזה אסור.

לסיכום הנושא מופיע פסוק (י"א, מ"ד):

"והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני".

מפרש רש"י:

"כשם שאני קדוש שאני ה' אלוהיכם כך והתקדשתם, קדשו עצמכם מלמטה".

כלומר אנחנו צריכים לקדש עצמנו כאן כדי להיות דומים (להתדמות) לקב"ה. הרי בכל אחד מאיתנו

מעט מצלם אלוהים, ולכן עלינו להתנהג בהתאם...

העניין להיות דומים לקב"ה וללכת בדרכיו הוא מצווה מפורשת.

לפניכם פסוקים המלמדים על מצווה זו. הדגישו בכל פסוק את המילים מהן לומדים ללכת בדרכיו של הקב"ה.

1. "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך" (דברים י', י"ב)
2. "כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את ה' אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו" (דברים י"א, כ"ב)
3. "אחרי ה' אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון" (דברים י"ג, ה')
4. "יקימך ה' לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות ה' אלהיך והלכת בדרכיו" (דברים כ"ח, ט')

אז... איך הולכים אחר מידותיו של הקב"ה???

קודם כל תחשבו על רעיון משל עצמכם, מתוך הלב שלכם. שתפו ברעיון את המורה / הורה / חבר.

לאחר מכן המשיכו בלימוד הדף וראו איך הגמרא (מסכת סוטה דף י"ד עמוד א') מלמדת אותנו לדבוק בדרכיו של הקב"ה:

"ואמר רבי חמא ברבי חנינא מאי דכתיב (כלומר מהו שכתוב) (דברים י"ג, ה') "אחרי ה' אלהיכם

תלכו", וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה?

...אלא להלך אחר מידותיו של הקב"ה. מה הוא מלביש ערומים... (כמו שהלביש את אדם הראשון)

- אף אתה הלבש ערומים. הקב"ה ביקר חולים (כמו שביקר את אברהם אבינו לאחר ברית המילה

וכאנן דריט בארץ-ישראל -
חלון הנביאים מתעט!

הפרשה מצויות
להיות קדושים
וללכת בדרכי השם

שלו) - אף אתה בקר חולים. הקב"ה ניחם אבלים (כמו שמסופר שניחם את יצחק לאחר פטירת אביו אברהם) - אף אתה נחם אבלים".
לפי הגמרא, כיצד הולכים בדרכיו של הקב"ה?
תנו דוגמא להתנהגות בה הלכתם בדרכיו של הקב"ה (לאו דווקא לפי הדוגמאות המופיעות בגמרא אלא כל התנהגות טובה שמקורה במצווה הכתובה בתורה).
קבלו על עצמכם מעשה טוב אותו תעשו היום לאות הליכה בדרכיו של הקב"ה.
כתבו כאן את ההחלטה הטובה שלכם:

רמב"ם, הלכות דעות, פרק א' הלכה י"א:

"ומצוין אנו ללכת בדרכים אלו הבינוניים, והם הדרכים הטובים והישרים, שנאמר "וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָיו" (דברים כ"ח, ט). כך לימדו בפירוש מצוה זו: מה הוא נקרא חנון, אף אתה היה חנון; מה הוא נקרא רחום, אף אתה היה רחום; מה הוא נקרא קדוש, אף אתה היה קדוש".
האם הרמב"ם כותב כמו הגמרא שלמדנו קודם או מביא פירוש אחר? _____

ספר החינוך מצוה תרי"א - ללכת ולהדמות בדרכי ה' יתברך:

"שנצטוונו לעשות כל מעשינו בדרך הישר והטוב בכל כוחנו, ולהטות כל דברינו אשר בינינו ובין זולתנו על דרך החסד והרחמים, כאשר ידענו מתורתנו שזהו דרך השם וזה חפצו מבריותיו, למען יזכו לטובו כי חפץ חסד הוא, ועל זה נאמר "וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָיו" (דברים כ"ח, ט).

אז אחרי שהבנו שאנחנו קדושים, חלק מעם קדוש, והולכים בדרכיו של הקב"ה שהוא קדוש, נראה איך זה קשור לתקופה שלנו...
ארץ ישראל היא ארץ הקודש, הארץ שה' בחר בה. הכי הגיוני שעם קדוש ישב בארץ קדושה!

אנו נמצאים עכשיו בימים מיוחדים שנמצאים בתוך תקופה מיוחדת. הימים הם "ימי תשועה", ימים בהם מציינים תאריכים של תקומה וגאולה. החל מיום הזיכרון לשואה ולגבורה, בו מציינים את גבורתם של האנשים בשואה, דרך ראש חודש אייר שפותח לנו את אירועי יום הזיכרון ויום העצמאות, בהמשך ל"ג

וכאנן דריט בארץ-ישראל -
חלון הנביאים מתעב!

בפרשה מצויות
להיות קדושים
וללכת בדרכי השם

בעומר עם גבורתם של בר כוכבא ורבי עקיבא, ולסיום יום שחרור ירושלים, לציון מלחמת ששת הימים בה זכינו לחזור לחלקים נרחבים מארצנו הקדושה.

השלימו:

מהפסוק בפרשה " _____ " אנו לומדים את בקשתו של הקב"ה להיות קדושים. דרך חז"ל, הגמרא, הרמב"ם ועוד אנו לומדים כי להיות קדושים פירושו _____ של הקב"ה.

ואיך הולכים בדרכיו? דבקים _____ שלו ומקיימים _____ .
ואם אנו עם קדוש – אנו ראויים לשבת ב _____ שהיא _____
_____ . ואנו זוכים לחיות בדור של _____ ולחזור לחיות בארץ ישראל חיים מלאים של קדושה ותורה.

תרמילון: גאולה / ללכת בדרכיו / ארץ ישראל / מצוות / "קדושים תהיו" / ארץ הקודש / במידות.

דבר תורה לפרשת "שמיני":

בפרשה שלנו מוזכר עניין אכילת כשר – איזה בהמות, חיות, דגים, ורמשים מותר לאכול ואיזה אסור. לסיכום הנושא מופיע פסוק (י"א, מ"ד): "וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי". מפרש רש"י: "כשם שאני קדוש שאני ה' אלוקיכם כך והתקדשתם, קדשו עצמכם מלמטה". כלומר אנחנו צריכים לקדש עצמנו כאן כדי להיות דומים (להתדמות) לקב"ה. הרי בכל אחד מאיתנו מעט מצלם אלוקים, ולכן עלינו להתנהג בהתאם... העניין להיות דומים לקב"ה וללכת בדרכיו הוא מצווה מפורשת. את המצווה מקיימים על ידי "חיקוי" מעשיו של הקב"ה. הוא מתנהג ברחמים – גם אנו ננהג ברחמים. הוא גומל חסדים – אף אנו נגמול חסדים, וכן הלאה. זו הדרך שלנו להיות קדושים. ואם אנו עם קדוש – ראויים אנו לשבת בארץ קדושה, ארץ ישראל.

אנו זוכים לחיות בדור של גאולה, לחוג כאן את "ימי תשועה", ימים של הודיה לה' על תקומת עם-ישראל בארץ-ישראל. מוזמנים להיות חלק!

וכאנן דריט בארץ-ישראל -
חלון הנביאים מתעב!

הפרשה מצויות
להיות קדושים
וללכת בדרכי השם

חידות וחידודים / מוריה שטרן, צוות כתיבה חמ"ד יסודי

מצווה בפרשה – גבורת נפש

עולם הרגשות באדם מביא אותו לעתים לסערה פנימית. בשורה קשה על פטירת קרוב, למשל, גורמת לצער עמוק. ככל שמדובר בקרוב יותר ובצעיר יותר, כך יגדל הצער. בפרשה מובא סיפור אסון פטירתם הפתאומית של האחים נדב ואביהוא, בניו של אהרון הכהן ואחיהם של אלעזר ואיתמר, ביום חנוכת המשכן. האחים הצטוו לנהוג בגבורה נפשית, לא לנהוג מנהגי אבלות המקובלים בפטירת קרובים, אלא להמשיך ולעבוד את עבודתם במשכן, כמתוכנן. נדרשה מהם גבורה עילאית, להתאפק ולכנוס את צערם פנימה, ולראות את עבודתם כשליחות עליונה, צו אלוקי, הגובר על הצער האישי שלהם.

מידה בפרשה - לא לכעוס

בפרק י' פסוק ט"ז מתואר שמשוה כועס על אלעזר ואיתמר בני אהרון, כי חשב שהתנהגו לא כראוי. מסתבר שהם נהגו כמו שצריך, אלא כיוון שמשוה כעס הוא לא שמע שיש הלכה מיוחדת לעניין אכילת הקורבנות של היום השמיני לימי המילואים, והוא חשב שההלכה היא כמו מה שנהוג בדרך כלל. אהרון אחיו מרגיע אותו ומסביר לו, ואז כתוב (פסוק כ') "וישמע משה וייטב בעיניו". כשהוא לא כעס הוא היה פנוי לשמוע שיש הלכה מיוחדת. משה לא מתבייש להודות שטעה, ורש"י מזכיר זאת בתור נקודה לטובתו: "הודה ולא בוש לומר לא שמעתי". שנזכה תמיד לא לכעוס, ואם טעינו – להודות בכך.

בלשון הפרשה

כתבו את המשפטים הבאים בלשון הפרשה

א. נדב ואביהוא הקריבו לפני ה' אש זרה – לא בזמן ובמקום שהיו אמורים... ('א, י')

ב. כשנכנסים למשכן אסור להיכנס שתויי יין ('י, ט')

ג. מותר לאכול בהמה אשר מעלה גרה, מפריסה פרסה ושוסעת שסע ('א, ג')

מה הקשר?

מתחו קו בין שתי מילים

הקשורות האחת לשנייה.

גרה	נדב
אלעזר	אלצפן
מעלה	שסע
מפריסה	העוף
שוסעת	איתמר
אש	פרסה
מישאל	אביהוא
שרץ	זרה

וכסאנו גרים בארץ-ישראל -
חלון הנביאים מתעב!

הפרשה מצויות
להיות קדושים
וללכת בדרכי השם

מה חסר? השלימו לפי הפסוקים.

- א. "וישא _____ את ידו אל העם, _____" (ט', כ"ב)
- ב. "ויאמר _____ אל _____: הוא אשר דבר ה' לאמר
_____ , ועל פני כל העם, אָכָבַד; _____
" (י', ג')
- ג. את זה תאכלו מפל אשר _____ : כל אשר לו
במים, בימים ובנחלים, אתם _____"
(י"א, ט')
- ד. "כי אני ה' אלהיכם, והתקדשתם והייתם _____, כי
_____ אני; ולא תטמאו את _____, בכל _____
הרמש על הארץ" (י"א, מ"ד)

שאלות אתגר:

היום השמיני הוא יום
חנוכת המשכן. מה היה
התאריך באותו יום? (ראו
רש"י ט', א').